

РЕШЕНИЕ

№ 20605

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2284** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, след отмяна Решение № 302 от 18.01.2023г. по адм. дело № 11284/2021 г. на Административен съд-София-град с решение от №2306 от 27.02.2024г. на ВАС по адм. дело № 7343/24г.

Образувано е по жалба на В. Н. Х.-М., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], бул. „К. Ал. Д.-К.“ №91, ет. 2, ап. 24 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220420007788-091-001/27.07.2021 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1548/05.10.2021 г., на и.д. Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с които на жалбоподателката е определено задължение за данък върху доходите по чл.17 ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 4 724,78 лв., ведно със съответните лихви.

В жалбата е посочено, че РА, в частта в която е потвърден с Решението, е незаконосъобразен и неправилен, издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Твърди се необоснованост на приетите фактическите констатации и несъответствие със събраните по делото доказателства. Моли РА, в обжалваната част, потвърден с Решение №1548/05.10.2021г., на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, да се отмени.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, не се явява, не се

представлява. Адв. К., с пълномощно по делото, депозира писмени бележки по същество на спора. Претендира присъждане на разноски по делото, за които представя списък на разноските.

Ответникът-Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП се представлява се от юрк. З., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение за трите съдебни инстанции. Депозира писмени бележки по същество на спора в указаният от съдът срок.

Административен съд- София – град, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220420007788-020-001/11.12.2020 г., връчена по електронен път на 14.12.2020 г., изменена със Заповед №Р-22220420007788-020-002/12.02.2021 г., издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. Н. Х.-М. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2015 г.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на В. Н. Х.-М., са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Ревизията е предшествана от извършена проверка за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице, приключила с издаването на Протокол № ПФ-22220420000067-073-001/01.03.2021г.С Протокол № 1730696/19.01.2021г. са присъединени събраните в това производство /УИН №ПФ22220420000067/ доказателства, изразяващи се в: Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лица /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани документи и справки за налични парични средства в брой и по банкови сметки в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, ведно с документи за произход на средствата; притежавано движимо и недвижимо имущество; доказателства за предоставени/получени заеми, включително начин на предоставяне на средствата – в брой или по банков път, както и данни за размера на върнатите суми; пътувания в чужбина и др. и представените в отговор документи и писмени обяснения; Искания за извършване на действия от други контролни органи /МВР „Дирекция БДС“, МВР СДВР, Отдел „Пътна полиция“/; Искания за представяне на информация от трети лица /до всички търговски банки и застрахователни дружества в страната, мобилните оператори, „ЧЕЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „СОФИЙСКА ВОДА“ ЕАД, Столична община, дирекция „Общински приходи“/ и др., подробно описани в протокола от приключилата проверка.

С Протокол № 1732760/02.03.2021 г. са присъединени ИПДПОЗЛ №ПФ-22220420000067-040-006/24.02.2021г. до В. Н. Х.-М. и представените документи с вх. №17-00-174#71/01.03.2021 г.

С Протокол № 1730699/10.03.2021 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на производство с УИН №Р-22220420007789 на М. М. /съпруг на жалбоподателката/, касаещи ревизираните периоди.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лица /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22220420007788-040-001/11.02.2021 г. В отговор е представена декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, с вх. № 59-00-192/01.03.2021 г.

След преценка и анализ на събраните документи в хода на ревизията, е установено, че В. Н. Х.-М. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такова, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон, е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в Република България и чужбина. В. Н. Х.-М. е омъжена, с едно дете под 18 годишна възраст, родено на 25.09.2012г. На съпруга – М. М. М. също е извършена ревизия по ЗДДФЛ с идентичен предмет и обхват, приключила с издаването на РА №Р-22220420007789-091-001/27.07.2021г.

Приходните органи са изследвали всички източници на доходи на задълженото лице, източниците на финансиране, имущественото състояние и извършените от него разходи. Извършена е съпоставка на притежаваното имущество и направените разходи с декларираните и/или получени доходи. За всяка от ревизираните години е изготвена справка в табличен вид, в която са отразени входящите и изходящите парични средства, направените разходи и придобитото имущество и посочените източници за финансирането им.

Установено е, че през ревизираните периоди В. Н. Х.-М. е съдружник в „РЕЛАКС Р“ ООД, ЕИК[ЕИК]. При извършената съпоставка на доходите и разходите е констатирано, че през 2014 г. жалбоподателката е получила доходи от трудови и извънтрудови правоотношения в общ размер на 2 002,39 лв., обезщетения от НОИ /майчинство/-8970,78 лв., доходи от дивиденди в размер на 10,50 лв., застрахователни премии 100,00 лв.; дарения от майка си в размер на 10 000,00 лв. и от съпруга си в размер на 25 000,00 лв. Същевременно извършените за периода разходи възлизат на сумата от общо 92 517,17 лв., подробно описани на стр. 10 от РД, като от тях най-голям дял имат разходите за издръжка и живот и направените вноски в дружеството „РЕЛАКС Р“ ООД – 86 000,00 лв.

В хода на ревизията задълженото лице е декларирало начална разполагаема сума в брой към 01.01.2014 г. в размер 69 000,00 лв. и салдо по банкови сметки в размер на 662,22 лв. При ревизията е установена наличност на парични средства по банковите сметки на жалбоподателят в размер на 14 353,77 лв. в началото на периода и 14 563,13 лв. в края. Посоченият размер на началната разполагаема сума в брой не кредитиран, като е приета за налична сумата от 5 000,00 лв. Декларираната от РЛ като разполагаема в края на същия период сума от 24 900,00 лв. е възприета от

ревизиращите за налична.

С оглед изложеното и предвид направената в таблична форма /стр. 10-12 от РД/ съпоставка на декларираните/получени доходи и извършените разходи и придобитото имущество е констатирано несъответствие /недостиг на парични средства/ в размер на 65 884,64 лв.

С оглед установено превишение на имуществото и направените разходи над получените и декларираните от В. Н. Х.-М. доходи за 2014г. органите по приходите са преценили, че са налице на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а именно „декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период“.

В хода на ревизията на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на 15.02.2021г., на жалбоподателя е връчено Уведомление по реда на чл. 124 от ДОПК, изх. №Р-22220420007788-113-001/11.02.2021г., че данъчна основа за облагане с данък върху доходите ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124 а от ДОПК. Предоставен е 14-дневен срок за изразяване на становище и представяне на доказателства. В определения 14-дневен срок жалбоподателят е представил попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2014 г. и 2015 г.

Предвид изложеното по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена за 2014 г. данъчна основа за облагане в размер, кореспондиращ с установения недостиг на парични средства, квалифицирана като доход от други източници.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220420007788-092-001/26.03.2021 г., срещу който ревизираният субект е подал по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК писмено възражение, заведено с вх. №59-00192#2/13.05.2021г. Възражението е преценено, като неоснователно.

Ревизионното производство приключва с РА №Р-22220420007788-091-001/27.07.2021 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и П. П. Б.-Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.–ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен по електронен път на 29.07.2021г.

На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е установено задължение за данък върху доходите за 2014 г. в размер на 6 709,30 лв. и са начислени лихви в размер на 4 250,67 лв.

С Решение № 1548/05.10.2021 г., на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, е изменен РА, като е определено задължение за данък върху доходите по чл. 17 ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 4 724,78 лв., ведно със съответните лихви.

По делото е изслушана и приета без възражение от страните Съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ). От заключението на вещото лице се установява, че са изготвени

парични потоци на получените от В. Н. Х.- М. и нейния свекър М. М. М. доходи и извършените разходи за календарните години от 2009 г. до 2013 г. включително, представени в отделни таблици (Таблица № 1 на стр. 3 - 4 и Таблица № 2 на стр. 5 - 6) в констативно- съобразителната част на приетото заключение.

С оглед представената информация в Таблица №2, крайната разполагаема сума от М. М. М. към 31.12.2013 г. е в размер на 44 058, 22 лева. По отношение на отговорите на експертизата следва да се има предвид, че към вещото лице са поставени въпроси за извършване на изчисления във различни варианти съобразно твърдени приходи и разходи на ревизираното лице, както и нейни роднини. Кои от тези варианти се подкрепя от събрания по делото доказателствен материал и съответно следва да се вземе предвид при определяне на паричния поток на ревизираното лице, а оттам и за наличието на данъчни задължения, е въпрос по съществуването на делото и не е свързан с пълнотата, яснотата и правилността на направеното в заключението изчисление. Изчисленията на вещото лице ще бъдат обсъдени в настоящото решение при разглеждане на съществуването на спора.

С протоколно определение от 14.05.2024г. съдът е дал възможност на жалбоподателката да представи писмени доказателства относно изплатени трудови възнаграждения от „Х. С.“ АГ-България, както и други писмени доказателства. Не са представени такива в указаният от съдът срок.

С протоколно определение съдът е изискал и приложил по делото, адм. дело № 11289/21г. на АССГ образувано по жалба на М. М. М. срещу РА №Р-22220420007789-091-001/27.07.2021г./съпруг на жалбоподателката/.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което е допустима. Жалбата е не основателна.

По отношение направеното възражение за нищожност на РА, съдът намира за установено следното: По това искане, с оглед разрешаването на административноправния спор, следва в случая да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 160 ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му. В случая е налице изричен петитум за обявяване на нищожност, изразен както в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя така и в депозираните писменни бележки. Основанията за прогласяване на нищожност на административен акт са радикални пороци при издаването на АА, като нарушаване изискванията за компетентност, пълна липса на форма, пълна липса на правно основание за издаване на акта, невъзможен предмет, несъществуващ адресат и др. Следва в тази връзка да бъде съобразено, че съгласно разпоредбите на чл. 112 ал. 1 и ал. 2 т. 1 ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията от органа по приходите, определен от териториалния директор

на ком-петентната териториална дирекция./приложена е заповед РД-01-128/18.02.2020г. в която фигурира името на В. В./Изложеното до тук налага да се приеме, че процесното ревизионно производство е възложено от материално компетентен административен орган, при спазване на предвидените за това процедурни правила.Относно всички заповеди - за възлагането, ревизионния доклад и ревизионния акт, е отразено, че са издадени чрез информационна система „Контрол“,като електронен документ, подписан с електронен подпис. От представените от страна на ответника и приети като доказателства – CD със записани в него електронни документи - РА, РД, ЗВР и ЗИ на ЗВР, ведно с прилежащите им сертификати, справки от сайта на доставчиците на удостоверителни услуги за верификация на документ, както и копия от удостоверения за електронни подписи /л.39/ се установява, че те представляват актове, подписани с валидни квалифицирани електронни подписи т.е всички документи в ревизионното производство са подписани от съответните длъжностни лица издали съответните актове.Съдът приема, че РА е издаден в предвидената за това форма и при липсата на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила за това, което да води до извод за неговата нищожност, което становище на съда се налага след извършената служебна проверка.Органите издали РА, също са материално компетентни,със заповед за възлагане на ревизия са определени П. П. Б.-Д. и З. В. П. да извършат ревизията./л. 16 по делото/

Предмет на оспорване е РА, относно установени задължения по ЗДДФЛ за 2014г.

В резултат на извършения анализ и изготвената съпоставка на имущественото състояние на лицето и получените доходи и приходи на задълженото лице, е установено наличие на предпоставките, визирани в чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК.Поради това ревизионното производство е проведено по особения ред на чл.122 – 124 ДОПК, при който в тежест на органите по приходите е да докажат основанията по чл.122, ал.1 от ДОПК, а когато фактическите констатации в ревизионния акт са подкрепени с достатъчно доказателства се прилага презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК и тежестта на оборването им се възлага на ревизираното лице. В разглеждания случай действително са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК, тъй като при извършената проверка, материалите по която са присъединени към ревизионното производство е установено, че жалбоподателят не е разполагал с деклариран и обложени доходи, които да покриват като размер извършените от него разходи за ревизираните години. На лицето са връчени Уведомление по чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК и Уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК, с които В.Х. /л.213/ е уведомена, че ревизията ще се извърши по особения ред, като е определен срок за представяне на доказателства и вземане на становище 14 дни от датата на връчване на уведомлението, като такива не са представени от ревизираното лице.Следователно в случая са налице предпоставките за провеждане на ревизията по особения ред по чл.122 от ДОПК. Спазени са и останалите изисквания на чл.122, ал.2 от ДОПК, тъй като при определяне на основата за облагане с данъци органът по приходите е взел предвид всяко от посочените в тази норма и относими към ревизираното лице обстоятелства. Поради това и с оглед разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното,

поради което в тежест на задълженото лице е да обори същите с пълно насрещно доказване.

При формиране на паричните потоци за ревизираните години, по делото се оформи един основен спорен въпрос по отношение на получени от Х. приходи, а именно – твърдения на ревизираното лице за получени, като дарения-парични суми от бащата на съпруга и.

ОП са приели, че при проследяване на декларираните/получени доходи и извършените разходи и придобито имущество от лицето за 2014г. е констатирано несъответствие /недостиг на парични средства/ в размер на 45884,64 лв./след изменение с решението от 05.10.2021г. на директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП/ и същите са квалифицирани като доход от други източници. При определяне на началното салдо за ревизирания период ОП са изследвали, че в периода 2009г.-2013 г. В. Н. Х.-М. е получила доход от трудово правоотношение с „Х. С. Аг“ в размер на 78 387,51 лв., но доказателства за това не са представени./такива, не бяха представени и по настоящото дело/Приели са и, че липсват и конкретни данни за направените от лицето разходи за този период, а такива са използвани от НСИ. В хода на ревизията на лист 190 и 191 жалбоподателката е посочила източниците си на доходи и е депозирала разпечатки от банкови сметки. Връзка с издаването на Ревизионен доклад №Р-22220420007788-092- 001/26.03.2021 г., същата е подала по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, писмено възражение с вх. №59-00192#2/13.05.2021г. и твърди че :“до 2014 г. бащата на моят съпруг - М. М. М., за нашето семейство е предоставял суми в размер общо над 50 000 лв. Той самият за последните 5 години преди ревизирания период е получил доходи над 60 000,00 лв., от които над 30 000,00 лв. са получени през 2010 г. и 2011 г. и представляват доходи, различни от пенсия за осигурителен стаж и възраст. Част от получените средства в размер над 20 000,00 лв. съм използвала аз, тъй като бяха предоставени от съпруга ми за покриване на мои лични нужди и за семейни такива.“Успоредно с ревизията на В. Н. Х.-М., е извършена ревизия и на нейния съпруг - М. М. М., [ЕГН], приключила с издаването на РА №Р-22220420007789-091-001/27.07.2021г./влязъл в сила на 18.07.2022г./В хода на това производство е прието, че съпругът е предоставил средства на своята съпруга в размер на 25 000,00 лв., както и че същият е получил дарение от своя баща/М. М. М./в размер на 10 000,00 лв./В хода на ревизията са проследени движенията по сметка №[банкова сметка] с титуляр М. М. М. в ТБ „ЕКСПРЕСБАНК“ АД, офис С., за периода от 06.01.2009г. до 31.12.2013г. От банковите извлечения е установено, че същият е получавал доходи от трудово възнаграждение в размер, ненадвишаващ 1 000,00 лв. месечно. Средствата били теглени своевременно от ПОС терминал, като салдото по банковата сметка през по-голяма част от периода било в минимален размер. Най-съществена сума била генерирана към 06.11.2011 г. - в размер на 11 533,55 лв., от нея 9 580,44 лв. превод от заплати в „ИДЕАЛ СТАНДАРТ ВИДИМА“ АД. М. М. бил изтеглил на 12.10.2011г. - 2 000,00 лв., и на 18.10.2011г. - 3 000,00 лв. След тази дата били теглени суми от по 200,00 - 400,00 лв. Посочено е, че крайното салдо по сметката на лицето към

31.12.2013г. е в размер на 83,13 лв.Предвид тези обстоятелства, ОП са приели , че М. М. М. е могъл да спести сума, надхвърляща 50 000,00лв.,която в пълен размер да предостави на своя син. Същевременно, признато е направено дарение от страна на бащата към сина в размер на 10 000,00 лв./сумата е преведена по банков път/.Жалбоподателката не представи доказателства-дали М. М. М. е направил отделни дарения към жалбоподателката и към своя син, или е предоставял средства на сина си, а той ги е дарявал на своята съпруга.В тази връзка, неясно остава, дали в дарението от съпруга в размер на 25 000,00 лв. следва да се включат даренията от свекъра й /М. М./ суми в размер на 20 000,00 лв. или се касае за две отделни дарения в общ размер на 45 000,00 лв.Съгласно разпоредбата на чл.225 ЗЗД с договора за дарение дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема,като дарението на движими имуществва трябва да стане в писмена форма с нотариално заверени подписи или чрез предаване.Безспорно дарението може да се извърши и чрез предаване и без формални договори/с оглед родството между страните/,но такова предаване не се доказва до размера които твърди жалбоподателката.Освен събрани доказателства посоченият по-горе превод по сметка на съпруга на жалбоподателката други доказателства не бяха събрани.Настоящият състав следва да посочи,че за данъчното облагане,предмет на контрол е освен установяването на реалното предаване на сумите, също и произхода на средствата,както и възможността на дарителят да се разпореди в полза на дарения с предмета на дарението.Съгласно съдебната практика от значение е дали дарителят е притежавал сумата, за да може да я даде на надарения както и дарението дали е осъществено,в случая няма доказателства за второто.Следователно тези източници на доходи/дарения/ за жалбоподателката правилно не са включени в паричните и потоци.От ревизиращото лице, чиято е доказателствената тежест при ревизии, извършени по реда на чл.122 от ДОПК,не са представени каквито и да било доказателства.В предходното производство пред АССГ страната е имала възможност да изясни спорните въпроси включително със събирането на гласни доказателства,чрез разпит на дарителят М. или да представи писмени доказателства/договор/и за дарения в това производство по реда на чл.226 от АПК.Съдът приема за недоказани на твърденията на ревизираното лице за направени от М. М. дарения,поради което сочените суми изчислени от вещото лице,че М. е разполагал и впоследствие е дарил на жалбоподателката,не следва да бъдат включвани във формирания паричен поток на В. Н. Х.-М..В тази връзка съдът не кредитира заключението на вещото лице по ССЧЕ,тъй като същата е изготвена при определени условия и факти,които не се доказаха в настоящото производство.В неоспореното заключение по назначената експертиза са включени всички доходи в размер на 44 058,22лв. на бащата на съпруга на жалбоподателката,за което не се събраха доказателства.По изложените съображения, настоящата инстанция приема,че не са налице основания за отмяна на оспорения РА.Предвид гореизложените мотиви, обжалваният ревизионен акт е законосъобразен, което обосновава и извода на настоящия съдебен състав – за отхвърляне на подадената против

него жалба.

II. По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

Съобразно чл.226, ал.3 от АПК, първоинстанционният съд, който повторно разглежда дело, върнато от касационната инстанция, се произнася и по разноските за водене на делото пред ВАС и АССГ.

При материален интерес в размер на 7850,21лв., съответно главница-4724,78лв. ведно законната лихва в размер на 3125,43лв. , претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна съобразно Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК, съдът я уважава в размер на 1038,90 лева по всяко едно от делата /адм.дело №11284/21г. на АССГ, адм.дело № 7343/23г. на ВАС, както и по настоящото дело/, като също е изчислено в минималния размер по цитираната Наредба, съобразено и с участието на процесуалния представител на ответника в проведените съдебни заседания. Поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати държавна такса за касационно обжалване пред ВАС в размер на 62,80лв. и разноски пред съответните съдебни инстанции общо в размер 3179,50лв.

По горните съображения, съдът,

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на В. Н. Х.-М., [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], бул. „К. Ал. Д.-К.“ №91, ет. 2, ап. 24, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220420007788-091-001/27.07.2021г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. – ръководител на ревизията, изменен с Решение №1548/05.10.2021г., на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с които и е определено задължение за данък върху доходите по чл. 17 ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 4724,78лв./главница/, ведно със съответните лихви в размер на 3 125,43лв.

ОСЪЖДА В. Н. Х.-М., [ЕГН], с адрес за кореспонденция: гр.С., бул. „К. Ал. Д.-К.“ №91, ет. 2, ап. 24 да заплати на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, сумата в размер на общо 3179,50лв /три хиляди сто седемдесет и девет лева и петдесет стотинки/лв. разноски направени в производството по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

съдия:

